

Σέσσι, Γραμματικό

κείμενο-φωτό: Κώστας Λαδάς

☒ Το καλοκαίρι του 2009 το Γραμματικό έγινε η περισσότερο συζητημένη περιοχή, αφού δυστυχώς για μια εβδομάδα σχεδόν το όνομα του φιγουράριζε σε όλα τα δελτία ειδήσεων λόγω της καταστροφικής πυρκαγιάς. Η καταπράσινη διαδρομή, η χαρακτηριστική μυρωδιά του πεύκου και η θέα του καταπράσινου βουνού που κατέληγε μέχρι την άκρη της θάλασσας, σίγουρα θα μας λείψουν κάθε φορά που θα τελειώνουμε την κατάδυση μας και θα βγαίνουμε στην επιφάνεια της θάλασσας.

Ο μικρός οικισμός έχει δυο παραλίες που χωρίζονται μεταξύ τους από έναν λόφο. Στην διασταύρωση, στην είσοδο του οικισμού, ακολουθούμε τον δεξί δρόμο, ο οποίος μας κατεβάζει στη δεξιά παραλία που προσφέρεται για κατάδυση, λόγω του βάθους αλλά και της ιδιαιτερότητας του βυθού της.

Δρόμος παράλληλος με την παραλία, κάνει την πρόσβαση με το αυτοκίνητο πολύ εύκολη μέχρι το δεξί της άκρο διευκολύνοντας έτσι και την προετοιμασία για την είσοδο μας στο νερό. Μετά από κολύμπι επιφανείας περίπου 40 μέτρων και με κατεύθυνση Νότια προς την άκρη του κάβου, καταδυόμαστε στο σημείο που ξεκινάει αμέσως ο βυθός να βαθαίνει, όπως άλλωστε μπορούμε να δούμε και από την επιφάνεια.

Με αρκετή κλίση φτάνουμε στο μέγιστο βάθος που έχουμε προγραμματίσει στο πλάνο μας και ξεκινάμε την υποβρύχια πορεία μας πάντα με Νότια κατεύθυνση. Ήδη βρισκόμαστε στη μια από τις τρεις διαφορετικές μορφολογίες που κρύβει ο βυθός: λασπώδης με ένα στρώμα από νεκρά φύκια ανακατεμένα με την λάσπη στα περισσότερα σημεία, που δεν επηρεάζει παρ' όλα αυτά καθόλου την ορατότητα. Μικρά συμπλέγματα από πέτρες φιλοξενούν διάφορα φυτά (υδροζωα) στις άκρες τους, πλήθος από μικρόψαρα ενώ οι μουρμούρες και τα μεγάλα κοπάδια μπαρμπούνια κάνουν αισθητή την παρουσία τους, αγνοώντας μας επιδεικτικά.

Με σωστή διατήρηση της πλευστότητας μας πάνω από τον βυθό και προσεκτικά κοιτώντας την λασπώδη πλαγιά, σύντομα ανακαλύπτουμε πως υπάρχουν πολλές ανεμώνες, εντυπωσιακές τόσο σε χρωματισμούς όσο και σε μεγέθη. Προσέγγιση όσο το δυνατόν πιο αθόρυβη και γρήγορα να θαυμάσουμε ή να φωτογραφίσουμε αυτά τα τόσο ντροπαλά πλάσματα του βυθού.

Για αρκετά μέτρα το τοπίο παραμένει το ίδιο κρατώντας το ενδιαφέρον μας με τις ανεμώνες αμείωτο, ώσπου ξαφνικά βλέπουμε μια τελείως διαφορετική εικόνα. Κάτι σαν μια μαγική αλλαγή, ένα τεράστιο καταπράσινο λιβάδι, όχι σαν αυτά της ποσειδωνίας που έχουμε συνηθίσει μέχρι σήμερα. Ένα αραιά φυτρωμένο θαλάσσιο φυτό, το *Zostera Marina* με χρώμα ανοιχτό πράσινο. Και εδώ ο βυθός είναι λασπώδης, λιγότερο αισθητό από τον προηγούμενο αλλά με περισσότερη ζωή. Πίνες, νεαρά ψάρια, αχινοί, αστερίες αλλά και διάφορα κοχύλια δίνουν χρωματιστές πινελιές στο καταπράσινο τοπίο. Με σύμμαχο την τύχη αλλά και έναν δυνατό φακό θα ανακαλύψουμε και αρκετές γαρίδες κρυμμένες στις βάσεις των φυτών.

Ήδη έχουμε φτάσει στο βάθος των 14 μέτρων περίπου και εκεί παραμένουμε, μέχρι που έρχεται και το τρίτο και ρηχότερο επίπεδο του βυθού, από όπου ξεκινάμε την επιστροφή μας για το σημείο εισόδου. Ένας βραχώδης βυθός πλέον μας υποδέχεται με πλήθος από σφουγγάρια, σαν κύπελλα, μόνα τους ή διπλά κολλημένα, κηρίανθους διάφορων μεγεθών, οι περισσότεροι από τους οποίους είναι στο όριο του πράσινου λιβαδιού με την βάση των βράχων, αλλά και ανεμώνες (*Anemonia Viridis*) πράσινες με μοβ άκρες, στις βάσεις των βράχων. Ένα γυμνοβράγχιο πολύχρωμο *Hypselodoris Picta* μας κράτησε αρκετή ώρα κοντά του, παρατηρώντας τις αργές κινήσεις του, τις κίτρινες ρίγες του αλλά και το σχήμα του (δεν ξεπερνούσε τα 3 εκατοστά σε μήκος). Μερικοί τρίτωνες ολοκληρώνουν το βραχώδες κομμάτι και συνεχίζουμε υποβρυχίως για το τμήμα που κατά την είσοδο μας κολυπήσαμε στην επιφάνεια! Καθαρά αμμώδης εδώ ο βυθός με κάθετα βράχια, μια μόνιμη φωλιά σμέρνας (πάντα είναι εκεί και μας συντροφεύει με το βλέμμα της) και μερικά θαλάμια από χταπόδια που δεν είναι βέβαια όλα κατοικήσιμα, αλλά δεν χάνουμε τίποτα να ρίξουμε μια ματιά.

Κάπως περίεργο σχήμα αλλά και κίνηση έχει αυτό το αντικείμενο που βλέπαμε να παρασύρεται στα μεσόνερα. Αν ρίξουμε μια ματιά θα ανακαλύψουμε μια σιωπηλή υποβρύχια συμφωνία. Ένα γυμνοβράγχιο *Tethys Fimbria*, ίσως το μεγαλύτερο που απαντάται στην Μεσόγειο, μια και το μέγεθος του μπορεί να φτάσει τα 30 εκατοστά, αποκαλύπτει όλο του το μεγαλείο μπροστά μας, τόσο με την κίνηση του, όσο και με την υπέροχη διαφάνεια του. Για αρκετή ώρα πόζαρε υπομονετικά στους φακούς μας προσπαθώντας να μας κάνει να ξεχάσουμε κάθε τι όμορφο που είχαμε συναντήσει πριν από αυτό σε εκείνη μας την κατάδυση.

Στην επιφάνεια βέβαια, αλλά και στην παραλία που απλωνόταν μπροστά μας, είχαμε όλο τον χρόνο τόσο εμείς που καταδυθήκαμε, αλλά και όσοι μας περίμεναν υπομονετικά να επιστρέψουμε για να επιβεβαιώσουμε για άλλη μια φορά πως κάθε μέτρο από τον βυθό κρύβει κάποια έκπληξη, πως πάντα θα είναι εκεί και θα μας περιμένει, δίνοντας μας απλόχερα κάθε του ομορφιά με μοναδικό αντάλλαγμα τον σεβασμό μας!